



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. II. De veritate spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

7
S 10. EVSEBII NIEREMBERGII
perfecto spiritu cordis, & intelligas quid lo-
quatur veritas, ne sit in spiritu tuo dolus: sed
potius veritatem facientes in charitate, cre-
scamus in Christo per omnia.

C A P V T II.

De Veritate spiritus.

NE putes ex consortio veritatis vitam spi-
ritus tetricam & acerbam esse: nam ca-
lumnia est, veritatem amaram dici. Non est
timenda ob nomen solum; iucundissima res,
veritas spiritus. Ne dicas: Si veritas exterius
audita amara habetur, quàm peracerba erit
interius percepta, & intima nobis? Si ab aliis
dicta molestat; quid à nobis facta, & in nobis
perfecta? si auditui ingrata est, quid fiet con-
scientiæ, cordi, & toti vitæ? Nam non est
mellis vitium, si amarè sapiat palato corru-
pto. Terram ipsam, cum solidè consistat,
circummoueri iudicat, qui vertigine laborat.
Vitiis nostris credimus peccare cetera; & hu-
manum morbum imputamus culpam diui-
nis etiam rebus. Innocens veritas est, dulcis,
placens, nisi solum carnalibus displicens, &
iis qui displicent Deo. Idem purpuræ regius
color mulcet homines, sed tauros offendit,
atque exacerbat: eos qui intelligunt, delectat
hæc purpura Dei veritas, hoc decus sancti-
monia;

monia; parum refert, si offendat eos, qui animâ & mente sunt inanes & indigni: imò eo ipso magis digna ipsa est & commendabilis.

Pulcherrimum quid atque diuinum est veritati, esse horridam malis: causam odij considera, & videbis quàm sit amabilis per se. Austeram videtur hominibus veritas super omnia aduersa & molesta; quia singulæ aduersitates singulas oppugnant, aut aliquas voluptates: at veritas omnes simul, & cuncta vitia. Ideò supra omnia iudicant illam grauem; ideò nihil magis libenter quàm veritatem stringunt aduersus inimicos ad vlciscendum se, nec vllum damnum virulentiore corde immittunt: quia quod malum sibi quisque maximè formidat, id optat inimico cum irascitur; & quoniam putet sibi fore maximum malum veritatem, vt spicula venenata contorquet veritates in inimicum obiiciendo, & admonendo illum id ipsum quod est. At tantæ offensionis causa, amorem & pretium veritatis commendat: omni amore digna est, quæ vitia omnia dedignatur & impugnat. Si vnica potio omnes morbos tibi curaret, minimè contemneres, quamuis te acerbaret; imò nihil aliud maiori in pretio haberes: ita veritas vel isto solo titulo per se est amanda & adoranda, etiam cruci affixa, sine decore,

fine vultu. At illa honesta est specie, & iucunda sapore; non deformis, sed Deiformis: non est insipida, sed Dei sapientia: vox veritatis dulcis, & facies sua decora. Deum pro condimento habet, non potest esse insulsa, aut fellea, aut corrupta. Quæ Deum beatum facit, non debet tibi censeri molesta; nec potest facere te miserum. Quid dicam? Deus Veritas est; anne Deus erit tibi amarior felle, aut non pulchrior luce? Age, aude respicere veritatem, aude amare, aude te committere & confidere illi. Hic præcipuus spiritualis vitæ canon est: sicut carnales nihil magis in odio habent, quàm veritatē; sic qui per viam spiritus incedunt, nihil magis in voto & pretio habeant. Quid magis gratum & necessarium sagittario, quàm oculi? ita hominem rationis compotem nihil optatius oportet habere, quàm veritatem. Sagittarius & animalia, quæ vsui plurimùm sunt, erutis oculis inutilia redduntur: sic tota vita nostra absque veritate redditur infrugifera. Nullus sensus magis iucundus, quàm visus: reliquas animi dotes excedit veritas; quæ non minùs placeat fulgens, quàm æstimeretur pungens.

Igitur à veritatis iustâ opinione incipiamus excludere mendacia, reputantes nihil vtilius, nihil suavius, nihil præstantius, quàm veritatem spiritus sinceram. Plerique quia hoc
non

non satis credunt, permittunt sibi aliquam interdum indulgentiam naturæ & amoris proprii, & inclinationis carnis, quamvis in rebus leuibus; commiscentes subtilissimâ dissimulatione & fraude sui solatia aliena, ut emolliant austeritatem, quam in spiritu timent & suspicantur: & non satis fidentes illi, & Deo, adhuc reseruant aliqua pignora, carnis & voluntatis, quibus nolunt expoliari, ut illuc se recipiant facillè, non ausi omnimodo repudio sui tradere se penitus Deo & spiritui nudos, quasi in penetralibus & interiori eius esset aliqua amaritudo. Hi se fallunt: nam non est hic spiritus veritatis. Res simplicissima & perspicua est spiritus: quare non erit verus & genuinus, qui ita permixtus & confusus est. Hæc duo sunt, caro & spiritus, & nequeunt in vnam rem simplicem coalescere. Adquæ simplex & pura debet esse veritas spiritus, ut non satis sit cuncta carnis mendacia, omnes leges mundi, quantacumque insinuationes amoris tui horrere & formidare; sed etiam opus est, te orbare animâ ipsâ tuâ, & quavis eius voluntate & delectatione creatâ, etiam intellectuali & licitâ, ut solum Deum quæras & habeas.

Altius quid est spiritus quàm anima, intellectus, & natura. Audi IESVM tuum dicentem: *Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum,* Ioan. 4.

in spiritu & veritate oportet adorare. Quare
 vt adores veraciter, & seruias perfectè Deo in
 spiritu vero, oportet vt transcendas te, & om-
 nem creaturam, & affectionem creatam; &
 anheles & ames solam diuinam veritatem, &
 quasi profecturus statim de hoc mundo, om-
 nibus creaturis, & tibi ipsi valedicas: adhæ-
 rens per charitatem puram Domino vnus
 spiritus (vt dicit S. Paulus) factus cum Deo
 vno, qui veritas ipsa est. Reuelle te à te ipso,
 vt cum Deo inseraris: diuide te à te ipso, vt
 cum Creatore tuo vnieris: refige te à te ipso,
 vt in cruce cum IESV figaris: extirpa te à te
 pessimo, vt in omni bono radiceris. Fuge na-
 turam tuam; in Deo inuenies asylum tui:
 absque dissimulatione te perde, & lucraberis
 te verè.

CAPVT III.

De Puritate spiritus.

NE in aliquo recenseas te bestiarum &
 iumentorum grege, qui cum Deo vnus
 spiritus potes esse, ô coheres Christi: in nullo
 congaudeas de societate pecorum. Omnes
 carnis & naturæ delectationes contempnas,
 nullatenus aliquâ reseruatâ & permiffâ: vna
 sola saporem veritatis vitiabit; vna veritatem
 spiritus offuscabit. Paruis rebus sæpè maxima
 cedunt: